

Україні, сприятимуть вдосконаленню практики організації дистанційного навчання та інформатизації вищої освіти в цілому.

Список використаних джерел

1. Про Концепцію Національної програми інформатизації: Закон України від 04.02.1998 № 75/98-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/75/98-вр#Text>

2. Наказ Міністерства освіти і науки України № 466 «Про затвердження Положення про дистанційне навчання» № 466 від 25.04.2013 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text>

3. Положення про дистанційне навчання в Київському національному економічному університеті імені Вадима Гетьмана. URL: <https://idtn.kneu.edu.ua/ua/>

*Любов Лук'яненко, к.е.н., професор
кафедра міжнародного обліку і аудиту,
Дмитро Павловський, аспірант
кафедра європейської економіки і бізнесу*

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Аналіз розвитку цифрового сегменту глобальної економіки за умов її мережевізації та платформізації потребує кардинального перегляду джерел інформації, процесів її акумуляції і трансферу, методів відбору та оцінки.

Ймовірну конфігурацію системи інформаційно-аналітичного забезпечення цифрової економіки представлена на рис.1.

Традиційними джерелами інформації для аналізу цифрового сегменту економіки є: відповідні дані, що акумулюють:

- національна статистика;
- секторальна статистика;
- адміністративна звітність;
- корпоративна звітність;
- персональна звітність.

Міжнародну статистику і дані міжнародних організацій останніми роками суттєво поповнили глобальні індекси і рейтинги. У сфері цифровізації найбільш представницькими є:

- індекс світової цифрової конкурентоспроможності (World Digital Competitiveness Index - WDCI), складається Швейцарською школою бізнесу IMD і відображає оцінку можливостей та готовності країн адаптуватися до розвитку цифрових технологій;
- індекс мережевої готовності (Networked Readiness Index - NRI), щорічно розраховується Світовим економічним форумом спільно із Світовим банком і Міжнародною бізнес-школою INSEAD і оцінює можливості розвитку ІКТ в мережевих цілях, у сфері високих технологій і цифрової економіки;

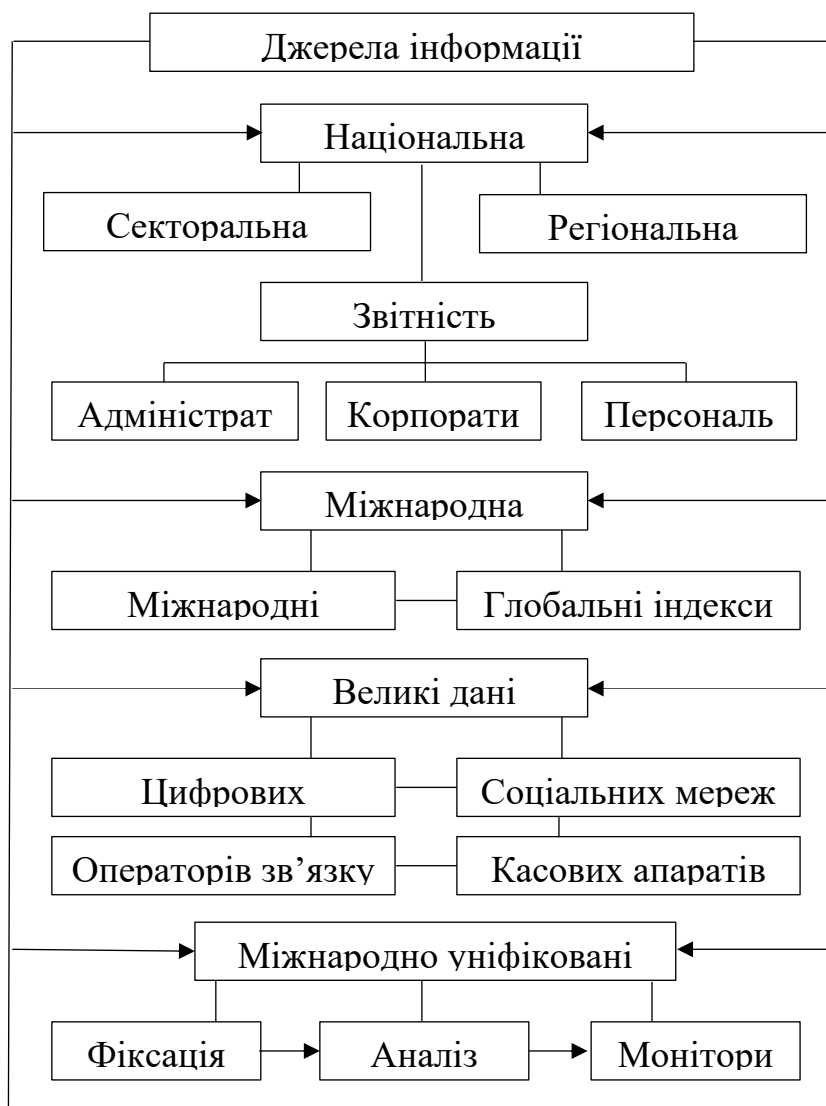

Рис.1. Формат інформаційної бази цифрової економіки

- індекс розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ICT Development Index – IDI), обчислюється Міжнародною спілкою електрозв’язку – (United Nations International Telecommunication Unit – UNITU) з 2009 р. у складі щорічного звіту «Вимір інформаційного суспільства», надає змогу відстежувати динаміку розвитку країни в галузі ІКТ;
- індекс цифрової економіки та суспільства (Digital Economy and Society Index - DESI), розраховується Європейською Комісією щороку і відстежує стан цифрової конкурентоспроможності країн ЄС;
- індекс електронної участі (E-Participation Index – EPI), публікується ООН кожні два роки, характеризує рівень розвитку сервісів комунікації між громадянами і державою, а також готовності країн до впровадження електронного уряду;
- індекс розвитку електронного уряду (E-Government Development Index - EGDI), розраховується Департаментом економічного та соціального розвитку ООН (UN DESA) раз на два роки, вимірює готовність і спроможність національних органів управління використовувати ІКТ для організації та реалізації державних послуг населенню і бізнесу;
- індекс електронної інтенсивності BCG (E-Intensity), складається компанією Boston Consulting Group (BCG) і оцінює рівень розвитку цифрової активності у 85 країнах світу;
- індекс цифрової еволюції (Digital Evolution Index - DEI), складається університетом Тафта (США) спільно з компанією Mastercard з урахуванням поточного рівня і темпів цифрового розвитку.

Оскільки цифрова економіка базується насамперед на великих даних, необхідною і важливою стає інформація:

- цифрових платформ;
- соціальних мереж;

- операторів зв'язку;
- касових апаратів.

*Македон Г.П., старший викладач
кафедра інформатики і системології*

СИСТЕМНО-КОМПОНЕНТНІ АСПЕКТИ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Зміни, які тривають в інформаційно-комунікаційних технологіях, безпосередньо і безперервно діють на всі сфери людського життя у цифрову епоху, яка поєднується з Індустрією 4.0. Цифрова трансформація має визначальний вплив і на освітню галузь, зокрема на вищу економічну освіту, її структуру та організацію навчального процесу. Із розширенням інформаційних технологій на повсякденне і освітнє середовище постає питання про цифрову трансформацію освіти і науки України. З'ясуємо, що ж саме передбачає таке перетворення, що тривають в освітній галузі. Отже, цифрова трансформація галузі освіти і науки – це комплексна діяльність, спрямована на вибудовування екосистеми цифрових рішень у цій галузі, включно зі створенням безпечного електронного освітнього середовища, налагодженням необхідної цифрової інфраструктури освітніх закладів і науки [1]. Це потребує підвищення рівня цифрової компетентності здобувачів вищої освіти економічного профілю, з подальшою трансформацією процесів і освітніх послуг, автоматизацією збирання та аналізування даних та ін.

Отже, цифрова трансформація вищої освіти передбачає системне управління освітнім закладом у режимі реального часу. Сучасні інформаційні системи ґрунтуються на реальних потребах і вимогах до організації освітнього процесу з адаптацією до конкретних умов кожного закладу освіти.

У цьому контексті розглянемо поняття «інформатизація освіти» і дослідимо різницю між цими тотожними, проте нерівнозначними дефініціями. Інформатизація освіти – це процес забезпечення галузі освіти методологією,